

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXIII metinės

N. A. Buganino pranešimas Maskvos Tarybos iškilmingame posėdyje 1950 m. lapkričio mėn. 6 d.

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ŽARASŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

1950 m. lapkričio mėn. 11 d. ŠEŠTADIENIS

ŽARASAI | №132(547) | Kaina 20 kap.

DRAUGUI J. V. STALINUI

Brangusis Josifai Visarionovičiau!
Maskvos Darbo žmonių deputatų tarybos iškilmingas posėdis drauge su partinių, visuomeninių organizacijų ir Tarybinės Armijos atstovais, skirtas Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXIII metinėms, siūnčia Jums, genialajam tarybinės liaudies vadui ir mokytojui, ugningą, nuoširdų sveikinimą!

Daugiamilijoninė tarybinė liaudies, Lenino—Stalino partijos vadovaujama, su entuziazmu dirbanti, kad baigtų vykdyti pokarinį penkmečio planą Tarybų Sąjungos liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti.

Viršytas ir toli pralenktas pramonės išsivystymo prieškarinis lygis. Rimtus laimėjimus pasiekė socialistinio žemės ūkio darbo žmonės. Sėkmingai vykdoma didnaga stalininė programa gamtai pertvarkyti.

Su karštos padėkos jausmu mylimajai Tarybinei vyriausybei ir Jums, brangusis draugas Stalinai, sutiko mūsų šalies darbo žmonės TSR Sąjungos Ministrų Tarybos istorinius nutarimus patatvartoti stambiausias pasaulyje hidroelektrines bei drėkinamąsias sistemas prie Volgos, Viduriniojoje Azijoje, Ukrainoje ir Kriemė. Didžiosios komunizmo statybos yra naujas pasireiškimas Jūsų nenulstamo rūpinimosi tolesniu šalies gyvenimui jėgų kėlimu, komunizmo materialinės-techninės bazės sukrimu, tarybinės liaudies gerove.

Didelį laimėjimą pasiekti išvystant tarybinį mokslą ir kultūrą. Mūsų mokslininkai skiria visas savo jėgas ir žinias komunistinės statybos reikalui.

Brangusis Josifai Visarionovičiau, Jūs—didysis mokslo korifejus—nenulstamai tobulinate ir turtinate galingąją bolševikų partijos ir tarybinės liaudies idejinį ginklą—marksistinę—lenininę teoriją. Jūsų genialieji veikalai kalbos mokslo klausimais buvo naujas įžymus įnašas į marksizmo—leninizmo lobyną, atverė plačias perspektyvas toliau vystyti visas tarybinio mokslo šakas.

Tarybinės liaudies pasaulinės—istorinės pergalės įkvepia liaudies demokratijos šalių darbo žmones, pasiekusius didelius laimėjimus socializmo statybos kelyje. Sėkmingai kuria naują gyvenimą demokratiniams pagrindais daugiamilijoninė kinų tauta, nusikračiusi užsienio imperikalizmo ir gomindalinės klibos jungu. Praėjusieji metai buvo Vokietijos demokratinės respublikos tolesnio stiprėjimo metai. Simtai milijonų Vakarų ir Rytų darbo žmonių su begalinės malšės

jausmu kreipia savo žvilgsnius į Jus, genialųjį visos pažangiosios žmonių vadą ir mokytoją.

Kartu su tarybine liaudimi šlovingas Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXIII metines mini visų šalių paprastieji žmonės, susitelkę į galingą taikos šalininkų judėjimą.

500 milijonų parašų po Stokholmo atsisaukimu—ryškus rodiklis tautų tvirto pasiryžimo pažaboti Amerikos—Anglijos naujo karo kurstytojus.

Viso pasaulio dorieji žmonės smerkia amerikinius agresorius—didvyriškosios korėjiečių tautos ir Rytų kolonijinių tautų laisvės bei nepriklausomybės smaugėjus.

Brangusis draugas Stalinai! Mes džiaugiamės, galėdami pranešti Jums, kad Maskvos miesto ir srities pramonės įmonių darbuotojai, plačiai išvystę socialistinį lenktyniąvimą, viršijo 1950 metų 10 mėnesių planą. Maskvos miesto statytojai atkakliai kovoja, siekdami įvykdyti Jums duotą įsipareigojimą pirma laiko užbaigti butų ir kultūrinės-buitinės statybos metinį planą.

Maskvos srities kolūkiečiai, mašinų-tractorių stočių ir tarybinių ūkių darbuotojai sėkmingai susidorojo su žemės ūkio darbų atlikimu. Pirmą laiką įvykdė grūdų paruošų ir bulvių pristatymo valstybei planą. Sėkmingai vystosi visuomeninė gyvulininkystė. Sustambinus kolūkius ir plačiai pritaikius pirmarūšę mašininę techniką, pasiekti žymūs laimėjimai tolesniame kolūkių organizaciniame-ūkiniame stiprinime.

Maskvos miesto ir srities darbo žmonės užtikrina Jus, Josifai Visarionovičiau, jog nepagalios jėgų ir trūsio mūsų didžiosios socialistinės Tėvynės klestėjimui, komunistinės visuomenės statybai.

Brangusis draugas Stalinai! Iš visos širdies linkime Jums ilgų, ilgų sveikatos metų ir vaisingo darbo tarybinės liaudies laimei, viso pasaulio darbo žmonių labui!

Tegyvuoją Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXIII metinės!

Tegyvuoją mūsų galingoji socialistinė Tėvynė!

Tegyvuoją mūsų mylimoji Tarybinė vyriausybė!

Tegyvuoją tarybinės liaudies avangardas — didvyriškoji Lenino—Stalino partija!

Slovė didžiam ir išmintingajam tarybinės liaudies bei viso pasaulio darbo žmonių vadui, brangiamam ir mylimajam draugui Stalinui!

Draugai!

Standien Tarybų Sąjungos tautos švenčia trisdešimt trečiąsias metines Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos, padariusios pradžią naujos epochos, epochos darbo žmonių išsivadavimo iš kapitalistinės vergovės.

Spalio revoliucija pagimdė nematytą mūsų liaudies kūrybinę energiją ir iniciatyvą. Komunistų partijos vadovaujami, tarybiniai žmonės parodė nematytą didvyriškumą tiek taikiame darbe, tiek ir savo Tėvynės karinėje gynyboje. Įveikusi rimtus sunkumus savo kelyje, tarybinė liaudies pritrūpa istorinį laiką sukūrė tarybinę socialistinę santvarką ir dabar užtikrintai žengia į didįjį tikslą — komunizmą.

Spalio revoliucijos pergalės išdavoje kilusi mūsų tarybinė santvarka daro didelę per-

tvarkomąją įtaką visos pasaulinės istorijos išsivystymui. Spalio revoliucijos paselbėtieji principai dabar vienija galingąją socialistinę demokratijos stovyklą, kuriai vadovauja Tarybų Sąjunga. Mes teisėtai pažymime tai, kaip marksizmo — leninizmo idėjų

Visa įvykių eiga patvirtino teisingumą marksistinio-lenininio mokslo apie neišvengiamą žlugimą kapitalizmo, įžengusio XIX ir XX amžių riboje į paskutinę savo išsivystymo stadiją. Pasitvirtino marksizmo — leninizmo mokslinė išvada apie tai, kad darbininkų klasė su revoliucine marksistine partija priešakyje sudaro jėgą, sugebančią pakelti darbo žmones į išsivadavimą iš kapitalizmo, pasilimti sau valstybinį vadovavimą visuomenės ir gyvybinę jėgą.

I. Istoriniai Tarybų Sąjungos laimėjimai jos vidinio vystymosi srityje

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos trisdešimt trečiąsias metines tarybinė liaudies sutinka dideliais laimėjimais visose politinio, ūkinio ir kultūrinio gyvenimo srityse.

Svarbiausias rezultatas, su kuriuo mes atėjome į Spalio revoliucijos metines, yra tas, kad dar labiau pakilo ir sustiprėjo Tarybinės socialistinės valstybės politinė bei ekonominė galia. Pokariniais metais ne tik tarybinių žmonių tarpe, bet ir kitų šalių darbo žmonių tarpe dar labiau parūpėjo autoritetas tarybų valdžios—visų demokratiškiausių valdžios pasaulyje, įgijusių visišką liaudies pasitikėjimą ir melę. Mūsų tarybinė santvarka užtikrina plačiausių liaudies masių aktyvų dalyvavimą valstybiniame bei visuomeniniame gyvenime ir yra visų geriausia forma jų kūrybinės jėgos vystyti.

Mūsų valstybės vadovaujanti ir vairojanti jėga yra komunistų partija, kurios politika tarybiniai žmonės laiko savo politika, matydami joje savo interesų įkainijimą. Pasaulyje nėra nė vienos buržuazinės vyriausybės, kurios vidinė politinė padėtis būtų tokia pat tvirta ir nepajudinama, kokia yra tvirta ir nepajudinama Tarybinės Vyriausybės padėtis. (Plojimai).

Talkaus išsivystymo metais Tarybų Sąjungos pasiekėtieji laimėjimai dar labiau sustiprino mūsų liaudies jausmą tarybinio patriotizmo, kurio jėga, kaip moko draugas

Stalinas, yra ta, jog jo parvada sudaro ne rasiniai ar nacionalistiniai prietarai, o gilius liaudies atsidavimas ir ištikimybė savo Tėvynei, visų mūsų šalies nacių darbo žmonių broliškas bendradarbiavimas.

Kūrybiniame darbe socialistinės Tėvynės labai vystosi ir stiprėja mūsų šalies tautų broliškas bendradarbiavimas ir draugystė. Visai Tarybų Sąjungai remiant, pakilo išgriuvusių ir sparčiai nužengę pirmyn prieš okupaciją patyrusių rajonų ūkis. Draugiškosios tautų šeimoje visos mūsų respublikos paskutiniaisiais metais pasiekė nemažus politinius, ūkinius ir kultūrinus laimėjimus.

Kovoje už didžiųjų komunistinės statybos tikslų įgyvendinimą nenukrypstamai stiprėja moralinė — politinė vienybė tarybinės visuomenės, glaudžiai susitelkusios apie partiją ir tarybų valdžią.

Tarybinės visuomeninės ir valstybinės santvarkos pranašumai, su ypatinga jėga pasireiškė karais metais, lygiai taip vaisingai reiškiasi ir talkaus vystymosi sąlygomis.

Tarybinės liaudies ūkinės ir kultūrinės veiklos pagrindas pokariniu laikotarpiu buvo 1946—1950 m. m. penkmečio planas šalies liaudies ūkiui atkurti bei išvystyti, prilmtasis netrukus po to, kai pasibaigė Didysis Tėvynės karas, sunkiausias iš visų karų, kuriuos kada nors pergyveno mūsų Tėvynė. Materialinė žala,

kuria mūsų šaliai padarė karas, buvo tiek rimta, kad mūsų priešai tuo parėmė sau savanaudiškus apskaičiavimus. Jie tikėjosi, kad mes nepajėgsime savo jėgomis išbristi iš pokarinių sunkumų. Tačiau jų apskaičiavimai pasirodė nepagrįsti. Tarybų Sąjunga surado savyje jėgų ir galimumų tam, kad ne tik išgydytų karo padarytas žaizdas, bet ir organizuotų tolesnį galingą pramonės bei transporto, žemės ūkio, kultūros bei darbo žmonių materialinės gerovės pakilimą.

Tarybinė liaudies sutiko penkmečio planą, kaip kovinę programą, atitinkančią jos gyvybinius interesus, ir su entuziazmu ėmė tą planą vykdyti. Komunistų partijos vadovaujanti, tarybiniai žmonės negailėjo jėgų ir darbo kovoje už pokarinio penkmečio įvykdymą bei viršijimą. Tais metais vėl pasireiškė tarybinės liaudies puikiosios ypatybės ir kūrybinės jėgos, dar labiau išaugo tarybinių žmonių politinis sąmoningumas.

Pokarinis penkmetis — tai naujas šlovingas etapas mūsų šalies išsivystyme. Penkmečio plano pagrindiniai uždaviniai buvo — atkurti nukentėjusius šalies rajonus, pasiekti prieškarinį pramonės bei žemės ūkio lygį ir po to pralenkti šį lygį žymiu mastu. Kūpini pasigėrėjimo savo didžiąja Tėvyne, mes šiandien galime pasakyti, kad šie penkmečio uždaviniai yra sėkmingai įvykdyti. (Plojimai).

(Nukelta į 2 pusl.)

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXIII metinės

N. A. Bulganino pranešimas Maskvos Tarybos iškilmingame posėdyje 1950 m. lapkričio mėn. 6 d.

(Atkelta iš 1 pusl.)

Penkmečio plano buvo nustatyta, kad visos Tarybų Sąjungos pramonės produkcija 1950 metais turi padidėti 48 procentais palyginti su prieškariniais 1940 metais. Tas gamybos lygis mūsų pramonės netik pasiekta, bet ir žymiai viršytas. Kaip yra žinoma, jau 1949 metų IV ketvirtįje vidutinė mėnesinė bendrosios produkcijos gamyba viršijo 1940 metų lygį 53 procentais. Šiais metais pramonės gamybos apimtis dar labiau padidėjo. Pramonės bendrosios produkcijos gamybos prieškarinis lygis per 1950 metų dešimt mėnesių viršytas 70 procentu. (Plojimai).

Sparčius pramoninės gamybos augimo ir visų liaudies ūkio šakų vystymosi tempus užtikrina žymi kapitalinės statybos apimtis. Per praėjusį pokarinio penkmečio laikotarpį atstatyta ir naujai pastatyta apie šešis tūkstančius pramonės įmonių, neskaitant smulkių valstybinių ir kooperatinių įmonių.

Nuo karo nukentėjusių rajonų pramonė ne tik visiškai atkurta, bet ir žymiai išplėsta naujos ir labiau šiuolaikinės technikos pagrindu.

Sėkmingai vykdomas pirmojo sunkiosios pramonės atkūrimo ir išvystymo uždavinys.

Penkmečio plano užduotys juodajai metalurgijai išvystyti viršytos. Pagal penkmečio planą 1950 metais turi būti pagaminta juodųjų metalų 35 procentais daugiau, negu 1940 metais. Per šiuos metus 10 mėnesių juodųjų metalų gamyba prašoko prieškarinį lygį 44 procentais, tame tarpe — ketaus lydimas 28 procentais, plieno lydimas 48 procentais ir valcuotos geležies gamyba 58 procentais.

Toklems rezultatams pasiekti mūsų metalurgams ir statybininkams teko nemaža padirbėti. Kaip žinoma, karo metu Pietų metalurgijos pramonė buvo visiškai sugriauta. Dabar ji visa atkurta nauju technikiniu pagrindu ir duoda metalo daugiau, negu prieš karą. (Plojimai). Juodoji metalurgija buvo toliau vystoma šalies rytiniuose rajonuose. Valcuotos geležies gamybos lygis tuose rajonuose du su puse karto aukštesnis už prieškarinį lygį.

Sutinkamai su penkmečio plano užduotimis spalvotosios metalurgijos srityje žymiai išplėsta gamyba spalvotųjų ir retųjų metalų: aliuminio, alavo, nikelio, vario, švino, cinko, magnio, volframinio ir molibdeninio koncentratų.

Viršyta penkmečio plano užduotis anglies iškasimo srityje.

Pagal penkmečio planą anglies iškasimas 1950 metais turėjo padidėti 51 procentu palyginti su 1940 metais. Per šiuos metus dešimt mėnesių anglies iškasimas viršijo prieškarinį lygį 57 procentais, ir pagal iškasimo mastą Tarybų Sąjunga išliko i antrąją vietą pasaulyje. (Plojimai).

Atkurta visa Donbaso anglies pramonė, kuri buvo visiškai sugriauta karo metu. Donbaso kasyklos šiuo metu

duoda daugiau anglies, negu prieš karą, ir daugiau, negu penkmečio numatyta. Donbasas vėl yra stambiausias ir labiausiai mechanizuotas šalies anglies baseinas.

Pamaskvio baseinas, kuris taip pat buvo visiškai sugriautas, dabar duoda tris kartus daugiau anglies, negu prieš karą.

Atkuriant Donbasą ir Mosbasą, buvo toliau vystoma anglies pramonė Urale, Kuzbasse, Karagandos baseine ir kituose šalies rytiniuose rajonuose. Rytuose šiuo metu iškasama anglies du su viršum karto daugiau, negu prieškariniu metu. Viršijama penkmečio plano užduotis plečiant naują anglies bazę laurės rajonams ir Leningradui — Pečoros anglies baseiną išsivainavimui nauji anglies telkiniai kituose šalies rajonuose.

Sėkmingai vystosi mūsų naftos pramonė. Penkmečio plano užduotis naftos gavimo srityje viršyta. Penkmečio planas numatė 1950 metais padidinti naftos gavimą palyginti su prieškariniu lygiu 14 procentu. Per šiuos metus dešimt mėnesių naftos gavimas viršijo prieškarinį lygį 21 procentu.

Pilnutinai atkurta ir techniškai perginkluota karo metu sugriautoji Maikopo bei Grozno naftos rajonų naftos pramonė ir Vakarų Ukrainos naftos pramonė.

Rimtai pakilo naujų naftos rajonų Rytuose reikšmė. Sukurtos naujos stambios naftos įmonės bei naftos perdirbimo gamyklos Baškirijoje. Sparčiai vystosi naftos gavimas ir perdirbimas Kubiševo srityje, Turkmenijos, Uzbekijos ir Kazachijos respublikose. Atrasti nauji stambūs naftos telkiniai Totorijos respublikoje. Vykdomi dideli darbai naftos gavimui išvystyti Sachalino. Rytinių rajonų lyginamasis svoris bendrame Tarybų Sąjungos naftos gavime padidėjo iki 44 procentų palyginti su 12 procentų 1940 metais.

Naftos perdirbimo pramonė techniškai perginkluota, ji išsivaino ir gamina aukštai oktaninio aviacinio benzino bei kitų degalų ir tepalų naujas rūšis.

Elektros energijos išdirbis paskutiniuosiuose penkmečio metais turėjo padidėti palyginti su prieškariniu išdirbiu 70 procentu, o faktiškai jis padidėjo 87 procentais. Nuo karo nukentėjusiuose rajonuose, kur elektrinės buvo pilnutinai sugriautos, jų pajėgumas ir elektros energijos išdirbis šiuo metu viršijo prieškarinį lygį.

Sparčiais tempais vystosi mašinų gamyba.

Sėkmingai vykdomos penkmečio plano užduotys mašinų, mechanizmo ir prietaisų gamybos srityje. Penkmečio plano buvo numatyta padidinti įrengimų gamybą 1950 metais dvigubai palyginti su prieškarine gamyba. Per šiuos metus dešimt mėnesių mašinų gamybos produkcija viršijo prieškarinį lygį 2,2 karto. Metalurgijos įrengimų gamyba padidėjo 5 kartus, garinių turbinų gamyba — 2,5 karto, stambių elektrinių variklių — 5

—daugiau kaip 3 kartus, ekskavatorių — 13 kartų.

Paskutiniuosiuose metais tarybiniai mašinų gamintojai, remdamiesi tarybinio mokslo pasiekimais, sukūrė ir įsivažino daug naujų šiuolaikinių mašinų bei mechanizmų tipų.

Penkmečio metais žymiai pagerėjo įrengimų panaudojimas pramonėje. Pavyzdžiui, aukštakrosnės išnaudojamos geriau, negu prieš karą, 25 procentais, o marteno krosnys — 32 procentais. Eksploatacinio naftos versmų grežio spartumas palyginti su prieškariniu padidėjo 43 procentais. Tačiau, kaip rodo pirmiausių darbininkų, prieškarinių įmonių ir cechų patyrimas, dar yra didelių rezervų ir galimimų našiau išnaudoti įrengimus.

Sėkmingas naujos technikos įdiegimas įgalino plačiu mastu toliau techniškai perginkluoti liaudies ūkį ir pakėlė darbo reikalaujančių bei sunkiųjų darbų mechanizacijos lygį. Greta to, technikinė pažanga, mūsų kadrų kvalifikacijos pakilimas ir darbininkų, inžinierių bei technikų kryptinė iniciatyva užtikrino žymiu darbo našumo augimą.

Penkmečio plano buvo numatyta, kad darbo našumas pramonėje 1950 metais palyginti su prieškariniu lygiu turi pakilti 36 procentais. Faktiškai darbininkų darbo našumas pramonėje 1950 metais III ketvirtįje buvo aukštesnis už prieškarinį lygį daugiau kaip 40 procentu. Pramonėje atliekamas žymus darbas žaliavai, medžiagoms, kuriai ir elektros energijai taupyti, gamybinių plotų išnaudojimui pagerinti, apyvartinių lėšų apyvartai paspartinti. To išdavoje įvykdomi ir viršijami Vyriausybės nustatyti planai pramonės produkcijos savikainai sumažinti.

Geležinkelio transportas taip pat, kaip ir pramonė, dirba lygiu, kuris viršija penkmečio plano užduotis. Penkmečio plano buvo numatyta 1950 metais padidinti geležinkelio transporto krovinių apyvartą palyginti su prieškariniu lygiu 28 procentais. Per šiuos metus 10 mėnesių krovinių apyvarta prašoko prieškarinį lygį daugiau kaip 40 procentu. Padidintas ir atnaujintas garvežių bei vagonų parkas ir sukurta tėvyninės elektrovežių bei šiluminėjų garvežių gamybos bazė.

Žymūs laimėjimai pasiekti žemės ūkyje. Grūdinių kultūrų bendrasis derlius šiemet sudarys 7 milijardus 600 milijonų pudų ir viršys prieškarinį 1940 metų lygį daugiau kaip 300 milijonų pudų. Kviečių bendrasis derlius viršija 1940 metų derlių 340 milijonų pudų.

Medvilnės bendrasis derlius prašoks 1940 metų derlių daugiau kaip 40 procentu. Pakilo cukrinių runkelių derlingumas. Cukrinių runkelių šiemet bus nuimta, kaip minimumas, 25 milijonais centnerių daugiau, negu 1940 metais.

Sėkmingai vykdomas 1948 metais priimtas planas laukų apsaugos miškams pasodinti,

žaliniems sėjomainoms įdiegti, tvenkiniams ir vandens rezervuarams įrengti Ša-metais; kombainų — 3,8 karto, traktorių plūgų — 4 kartus, traktorių sėjamųjų mašinų — beveik 6 kartus, traktorių kultivatorių — daugiau kaip 3 kartus.

Chemijos pramonė vis didesniu mastu aprūpina žemės ūkį mineralinėmis trąšomis. Šiais metais žemės ūkis gauna fosforinų, kalio ir azotinių trąšų beveik dvigubai daugiau, negu 1940 metais.

Stambaus kolektyvinio ūkio, aprūpinto priešakinę techniką, tvarkymas reikalauja kolkinės gamybos eko omikos žinojimo, agrotechnikos ir mechanizacijos pagrindų žinojimo. Iš kolkiečių tarpo iškilopuikas žemės ūkio organizatoriai, vadovai ir meistrai. Bet tuo negalima nusiraminti. Todėl Partija ir Vyriausybė kelia uždavinį — toliau stiprinti kolkinius kadrus, diegti i kolkinę gamybą ir i mašinų traktorių stočių darbo praktiką mokslo ir žemės ūkio priešakinio patyrimo laimėjimus.

Liaudies ūkio kilimą lydi nacionalinių pajamų didėjimas ir mūsų liaudies materialinės gerovės bei kultūrinio lygio tolesnis augimas.

Kapitalistinėse šalyse darbo žmonių sukuriama nacionalinių pajamų didžiausiąją dalį savinasi išnaudotojų klasės. Tarybinėje socialistinėje ūkio sistemoje nacionalinės pajamos tenka darbo žmonėms ir skirstomos ne išnaudotojų klasių palobimo interesais, o darbininkų, valstiečių bei inteligentijos materialinės padėties sistemingo kėlimo ir socialistinės gamybos plėtimo interesais. Todėl nacionalinių pajamų augimas tarybinėje šalyje yra labiausiai apibendrinantis ir ryškus darbo žmonių masių materialinės gerovės kilimo rodiklis.

Penkmečio plano buvo nustatyta, kad nacionalinių pajamų apimtis 1950 metais turi viršyti prieškarinį lygį 38 procentais. Jau 1949 metais Tarybų Sąjungos nacionalinės pajamos buvo beveik pasiekusios šį lygį, o 1950 metais nacionalinės pajamos viršys prieškarinį lygį sugretinamos kainomis daugiau kaip 60 procentu, tai yra žymiai daugiau, negu penkmečio plano numatyta.

Tarybinė Vyriausybė, kaip žinoma, įvykdė piniginę reformą ir 1950 metais įvykdė trečią iš eilės sumažinimą mažmeninių kainų masinio vartojimo prekėms. Tai dar labiau sustiprino tarybinį rublį, pakėlė jo perkamąją galią. Darbininkų ir tarnautojų pajamos, skaičiuojant vieno dirbančiojo atžvilgiu, padidėjo sugretinamomis kainomis dar 1949 metais palyginti su prieškariniu lygiu 24 procentais. Valstiečių pajamos padidėjo atitinkamai daugiau kaip 30 procentu. Šiais metais toliau auga darbininkų bei tarnautojų realusis darbo užmokestis ir didėja valstiečių pajamos.

Partija ir Vyriausybė teikia didelę pagalbą kolkiams, tarybiniams ūkiams ir mašinų traktorių stotims. Žemės ūkis dideliu kiekiu aprūpinamas įvairia mašinų technika. Mūsų traktorių gamyklos ir žemės ūkio mašinų gamyklos buvo sugriautos karo metu; dabar jos visos atkurtos ir kartu su naujai pastatytomis gamyklomis duoda šiais me-

ta's žemės ūkiui: traktorių, skaičiuojant po 15 jėgų, — 4 kartus daugiau, negu 1940 metais; kombainų — 3,8 karto, traktorių plūgų — 4 kartus, traktorių sėjamųjų mašinų — beveik 6 kartus, traktorių kultivatorių — daugiau kaip 3 kartus.

Chemijos pramonė vis didesniu mastu aprūpina žemės ūkį mineralinėmis trąšomis. Šiais metais žemės ūkis gauna fosforinų, kalio ir azotinių trąšų beveik dvigubai daugiau, negu 1940 metais.

Stambaus kolektyvinio ūkio, aprūpinto priešakinę techniką, tvarkymas reikalauja kolkinės gamybos eko omikos žinojimo, agrotechnikos ir mechanizacijos pagrindų žinojimo. Iš kolkiečių tarpo iškilopuikas žemės ūkio organizatoriai, vadovai ir meistrai. Bet tuo negalima nusiraminti. Todėl Partija ir Vyriausybė kelia uždavinį — toliau stiprinti kolkinius kadrus, diegti i kolkinę gamybą ir i mašinų traktorių stočių darbo praktiką mokslo ir žemės ūkio priešakinio patyrimo laimėjimus.

Liaudies ūkio kilimą lydi nacionalinių pajamų didėjimas ir mūsų liaudies materialinės gerovės bei kultūrinio lygio tolesnis augimas.

Kapitalistinėse šalyse darbo žmonių sukuriama nacionalinių pajamų didžiausiąją dalį savinasi išnaudotojų klasės. Tarybinėje socialistinėje ūkio sistemoje nacionalinės pajamos tenka darbo žmonėms ir skirstomos ne išnaudotojų klasių palobimo interesais, o darbininkų, valstiečių bei inteligentijos materialinės padėties sistemingo kėlimo ir socialistinės gamybos plėtimo interesais. Todėl nacionalinių pajamų augimas tarybinėje šalyje yra labiausiai apibendrinantis ir ryškus darbo žmonių masių materialinės gerovės kilimo rodiklis.

Penkmečio plano buvo nustatyta, kad nacionalinių pajamų apimtis 1950 metais turi viršyti prieškarinį lygį 38 procentais. Jau 1949 metais Tarybų Sąjungos nacionalinės pajamos buvo beveik pasiekusios šį lygį, o 1950 metais nacionalinės pajamos viršys prieškarinį lygį sugretinamos kainomis daugiau kaip 60 procentu, tai yra žymiai daugiau, negu penkmečio plano numatyta.

Tarybinė Vyriausybė, kaip žinoma, įvykdė piniginę reformą ir 1950 metais įvykdė trečią iš eilės sumažinimą mažmeninių kainų masinio vartojimo prekėms. Tai dar labiau sustiprino tarybinį rublį, pakėlė jo perkamąją galią. Darbininkų ir tarnautojų pajamos, skaičiuojant vieno dirbančiojo atžvilgiu, padidėjo sugretinamomis kainomis dar 1949 metais palyginti su prieškariniu lygiu 24 procentais. Valstiečių pajamos padidėjo atitinkamai daugiau kaip 30 procentu. Šiais metais toliau auga darbininkų bei tarnautojų realusis darbo užmokestis ir didėja valstiečių pajamos.

Partija ir Vyriausybė teikia didelę pagalbą kolkiams, tarybiniams ūkiams ir mašinų traktorių stotims. Žemės ūkis dideliu kiekiu aprūpinamas įvairia mašinų technika. Mūsų traktorių gamyklos ir žemės ūkio mašinų gamyklos buvo sugriautos karo metu; dabar jos visos atkurtos ir kartu su naujai pastatytomis gamyklomis duoda šiais me-

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXIII metinės

N. A. Bulganino pranešimas Maskvos Tarybos iškilmingame posėdyje 1950 m. lapkričio mėn. 6 d.

(Atkelta iš 2 pusl.)

Mūsų šalyje, kaip žinoma, nėra nedarbo. Darbininkų ir tarnautojų skaičius liaudies ūkyje be paliovos auga ir šiuo metu viršija prieškarinį skaičių 22 procentais.

Darbo žmonių materialinės būklės pagerėjimas reiškiasi gyventojų perkamosios galios kėlimu ir prekybos apyvartos didėjimu. Šiais metais mes turėjome galimumą skirti iš valstybės bei kooperatines parduotuves gyventojams parduoti, neskaitant vietinių išteklių, mėsos ir mėsos produktų 35 procentais daugiau, negu prieš karą, žuvies — 53 procentais, sviesto ir kitų riebalų — 60 procentų, cukraus ir konditerijos gaminių — daugiau kaip 30 procentų, medvilninių, vilninių, šilkinių ir lininių audinių — 38 procentais, avalynės — 35 procentais, kojinių bei puskojinių — 37 procentais, mūlo — 31 procentu.

Liaudies suvartojimas dabar žymiai viršija prieškarinį lygį.

Partija ir Vyriausybė laiko pirmaeilės svarbos reikalu visokeriopą šalies butų fondo didinimą ir ypač pagalbos teikimą darbininkams, valstiečiams ir inteligentijai individualinėje butų statyboje. Per pokrinio penkmečio ketverių metus ir dešimt mėnesių atstatyta bei pastatyta butų apie 90 milijonų kvadratinų metrų bendro ploto. Kai-mo vietovėse per tą patį laiką atstatyta ir pastatyta daugiau kaip 2,5 milijono gyvenamųjų namų. Tie skaičiai kalba apie žymią butų statybos apimtį mūsų šalyje. Tačiau butų statybos planai ne visur pilnutinai įvykdomi. Gyvenamieji namai m'estuose ir kaimuose statomi lėtai ir vis dar brangiai.

Vyriausybė išleidžia daug lėšų socialinėms—kultūrinėms priemonėms. Pokariniais metais mūsų šalyje atstatyta ir pastatyta tūkstančiai naujų mokyklų, bibliotekų, vaikų įstaigų ir daug ligoninių, sanatorijų, polioisio namų, klubų, teatrų ir kinų.

Pradinėse, septynmetėse ir vidurinioiose mokyklose, technikumuose ir kitose vidurinio-siose mokslo įstaigose mokosi 37 milijonai žmonių. Aukš-tojo mokslo įstaigose mokosi 1 milijonas 230 tūkstančių studentų, kas daugiau kaip 400.000 viršija jų prieškarinį skaičių.

Sėkmingai vystosi tarybinė literatūra ir menas, kurie pas mus tarnauja liaudies interesams ir yra svarbi priemonė tarybiniam žmonių komu-nistiškai auklėti.

Išaugo mokslinio tyrimo įstaigų tinklas, padaryti nauji stambūs žingsniai, sprendžiant draugo Stalino tarybinis mokslininkams iškeltąjį užda-vinį: „Ne tik pavyti, bet ir pralenkti artimiausiu laiku mokslo laimėjimus už mūsų šalies ribų“. Tuojau po atomi-šalies ribų“. Tuojau po atomi-šalies ribų“. Tuojau po atomi-šalies ribų“. Tuojau po atomi-

bio mokslo vystymasi.

Ištin svarbią reikšmę turėjo draugo Stalino pasisakymai diskusijoje kalbos mokslo klausimais, užtikrinusieji griežtą persilaužimą, visų pirma, šioje mokslo šakoje. Parodęs, kad mokslas negali vystytis ir tarpai be nuomonių kovos, be kritikos laisvės, nepakeitus pasenusių formulių bei išvadų naujomis, draugas Stalinas atvėrė visai tarybinei mokslinei minčiai plačias erdves sprendžiant naujus uždavinius, išskilusius mūsų valstybei.

Kalbant apie mūsų laimėjimus ūkinės ir kultūrinės statybos srityje, negalima nepasakoti apie mūsų šlovingąsias ginkluotasias pajėgas, apie mūsų armiją, aviaciją ir karinį jūrų laivyną. Garbingai vykdydami savo karinę pareigą, jie patikimai būdi taikos ir mūsų Tėvynės saugumo sargyboje. (Ilgai trunkantieji plojimai).

Draugas Stalinas moko, kad esant komunizmui liaudies ūkis, organizuotas pagal planą, bazuosis aukščiausiąja techni-ka tiek industrijos srityje, tiek ir žemės ūkio srityje. Vadinasi, mums būtina organi-zuoti tolesnį naują tarybinės ekonomikos pakilimą, dar la-biau pakelti visų ūkio šakų technikinį apsiginklavimą ir pasekti tolesnį šalies gamy-binių jėgų išsivystymą.

Šių tarybinės liaudies užda-vinių šviesoje milžiniška reikš-mė turi Vyriausybės nuta-rimais dėl Kubišovo ir Sta-lingrado hidroelektrinių prie Volgos, Svarbiausiojo Turkmėnijos kanalo Amu—Darja—Krasnovodskas, Kachovkos hidroelektrinės prie Dniepro, Pietų Ukrainos ir Saurės Kri-mo kanalų statybos. Savo mastu, technikiu sumanymu ir įvykdymo terminais šios statybos yra tikros komuniz-mo statybos. Kiekviena iš jų susideda iš hidroelektrinių, užtvankų, kanalų, vandens rez-ervuarų, drėkinimo sistemų. Naujosios statybos sudaro su-dėtingą techninių įrenginių kompleksą. Tokių įrenginių pastatymas įmanomas tik mūsų šalyje, planingo socialistinio ūkio sąlygomis.

Naujai kuriamos keturios hidroelektrinės turės bendrą nustatytą daugiau kaip ketu-rių milijonų kilovatų pajėgumą ir duos vidutinioško vandenin-gumo metais 22 milijardus kilovatvalandžių elektros ener-gijos, tai yra vienuolika su viršum karto daugiau už tą energijos kiekį, kurį 1913 meta-is gaminavo visos carinės Rusijos elektrinės.

Kubišovo ir Stalingrado hidroelektrinės igalins pilnu mastu aprūpinti elektros ener-gija Maskvą ir spartesniais tempais vystyti Pavolgio bei Centrinųjų Juodžemio sričių ra-jonų ekonomiką, o Svarbiau-siojo Turkmėnijos kanalo ir Kachovkos hidroelektrinės—Turkmėnijos Pakaspio rajonų ir Žemutinio Padnieprio eko-nomiką. Salis įgis galimumą įvesti rikiuotėn naujas pra-žmonės imones ir idiegti priešakinę techniką į veikian-čias imones.

Užvolgio, Pietų Ukrainos ir Krimo šiaurinių rajonų, Pakaspio ir Vidurinės Azijos dykuminių ir puslaurio dykuminių rajonų drėkinimas kuminių rajonų ir igavimas duos šaliai pa-ridoms milijonus padų kvie-

čių, ryžių, medvilnės ir kitų techninių kultūrų. Drėkina-mose žemėse plačiai išsivystys gyvulininkystė. Naujųjų sto-čių elektros energija ras pla-tų pritaikymą pramonėje ir žemės ūkio gamyboje.

Vyriausybės nutarimai apie statybas prie Volgos, Amu—Darjos ir Dniepro mūsų šaly-me sutikti su dideliu pakilimu. Daugelio pramonės įmonių darbininkai prisilma išparei-jojimusi sparciai ir gerai vykdyti užsakymus naujosiomis statybosms. Tarybiniai moks-lininkai ir inžinieriniai—tech-nikiniai darbuotojai nukreipia savo kūrybines pastan-gas į naujosios statybos tech-nikinių problemų išsprendimą. Pavolgio, Turkmėnijos, Ukrainos ir Krimo kolūkiečiai bei kol-ūkiečiai išpareigoja savo daly-vavimu darbe pagerinti sta-tybinių darbų įgyvendinimą.

Tarybinės visuomenės vystymosi eigoje vis svarbesnį reikšmę įgyja mūsų kadrų idėjinis—teorinis užgrūdinimas. Perėjimo iš socializmo į komunizmą sąlygos iparei-goja mus pakelti aukštesnę pakopą visą ideologinį dar-bą, toliau pagerinti darbo žrionių komunistinį auklėjimą.

Komunizmas negali būti sukurtas, pilnutinai neįveikus kapitalizmo liekanų mūsų žmo-nių samonėje. Štai kodėl turi būti sustiprinta kova prieš įvairius pasireiškimus neko-munistinės pažirtos ir darbų ir socialistinę nuosavybę, ir valstybinių interesų saugoji-mą. Reikia ryžtingai išgyven-dinti buržuazines įtakas moks-lo, literatūros ir meno srityje, atkakliai tobulinti darbą mark-sistiškai — leniniškai auklė-jant mūsų visų specialybį kadrus, padėti jiems įsisavinti mokslą apie visuomenės vys-tymosi dėsnius.

Mūsų komunistų partija ra-gina nenusiraminti tuo, kas pasiekiama, ir nesusivilioti lai-mėjimais. Būtų negarbinga ta-rybiniams žmonėms nepaste-byti darbo trūkumų ir nesim-ti priemonių jiems pašalinti.

Negalima, pavyzdžiui, palik-ti be dėmesio tokį nepaken-čiamą reiškinį, kaip įstatymų dėl privalomo valstybinių pla-nų vykdymo laužymas. Iki šiol eljėje pramonės šakų atskirus imonės sisteminiai neįvykdymo žingsniai skirtų planų. Tu pramonės šakų vadovai ra-mina save tuo, jog plano ne-įvykdžiusių imonių blogas dar-bas bus sąsijungtas, pirmau-jančioms imonėms viršijus planus.

Tai neteisinga, netarybinė pažirta ir valstybinių planų vykdyma. Tokia praktika, kai dangstomas ir užtrinamas vie-tų imonių blogas darbas kitų imonių gero darbo sąskaita, nieko bendro neturi su tary-biniu vadovavimu ūkii metodu. Tokie metodai netinka socialistinio ūkio darbuoto-jams. Taip gali samprotuoti ir veikti tik buržuaziniai kom-binatoriai. Valstybinis planas—tai įstatymas. Kiekviena imonė privalo įvykdyti jai nustaty-tus užduotis. Tuo reikalavimu turi vadovautis ne tik pramo-nės darbuotojai, bet ir visu-kitų mūsų socialistinės staty-bos šakų darbuotojai.

Ne mažiau svarbu pažymėti rimtus trūkumus ir kapitali-nės statybos srityje. Į juos atkreipė mūsų dėmesį draugas Stalinas. Tuo metu, kai pramo-

nės gamybos vystymasi lydi produkcijos savikainos mažė-jimas ir tuo pagrindu vyksta prekių kainų mažėjimas bei tarybinio rublio stiprėjimas, — statybos kauna, nepaisant ka-pitalinių darbų apimties žy-maus didėjimo, nemažėja ir lieka pernelyg aukšta. Pro-jektuojant statybą, prileidžia-ma daug nereikalingumų, kas brangina statybos kauną. Dėl rimtų trūkumų kapitalinės statybos planavime materiali-nės priemonės ir piniginės lėšos išskaidomos po daugelį statybų, kas prailgina staty-bos terminus, sulėtina naujų pajėgumų paleidimą darban ir didina neuzbaigtos staty-bos mastą. Esant dabartiniam milžiniškam mūsų kapitalinės statybos užmojui, tas klausimas įgyja didelę valstybinę reikšmę.

Mūsų statybinių organizaci-jų vadovai turi padaryti galą pažeidimams vyriausybės užduočių statybos kainai su-mažinti, užtikrinti ryžtingą

statybos terminų paspartini-ma, pagerinti savo darbą ir likviduoti atsilikimą nuo kitų mūsų liaudies ūkio šakų.

Patikimas ir išbandytas bū-das kovai su trūkumais mūsų darbe yra bolševikinė kritika ir savikritika. Partija moko, kad kritika ir savikritika kuri yra viena iš tarybinės visuomenės varomųjų jėgų, padeda ryžtingai šašinti tai, kas sena, kas at-gyvenę, ir praskinti kelius tam, kas nauja, priešakinga, pažangu. Todėl kritika ir sa-vikritika reikia naudotis ne atskromis progomis, o nuolat. Kritika ir savikritika turi būti nepaliaujamai veikiantis gink-las, nukreiptas į viso mūsų darbo gerinimą.

Likvidavimas trūkumų poli-tinamė auklėjime, ūkinėje bei kultūrinėje statyboje igalins atrasti naujus šaltinius socialistinei gamybai kelti ir tuo pačiu paspartinti mūsų žengimą keliu į komunizmą.

II.

Tarybų Sąjunga ir kova už taikos visame pasaulyje sustiprinimą

Vykdydama liaudies ūkio statybos uždavinius, Tarybų Sąjunga atkakliai kovoja už taiką, už draugystę ir bendradarbiavimą visų šalių tautų tarpe.

Ranka rankon su Tarybų Są-junga kovoja už taiką bei tau-tų draugystę liaudies demo-kratijos šalys—Albanija, Bul-garija, Vengrija, Lenkija, Ru-munija, Čekoslovakija.

Už taikos reikalą aktyviai kovoja didžioji kinų tauta, vadovaujama Kinijos komunistų partijos su draugu Mao Cze-dunu priešakyje. (Ilgai trunkantieji plojimai).

Tvirtai stovi taikos stovyk-loje Vokietijos Demokratinė Respublika.

Už taikos reikalą, už savo tautos laisvę ir nepriklausomybę vada išsivadavimo karą did-vyrischoji korėjiečių tauta. (Ilgai trunkantieji plojimai).

Visos tos tautos sudaro tai-kos, socializmo ir demokrati-jos stovyklą.

Draugas Stalinas ne kartą yra nurodęs, kad ekonominė sistemų ir ideologijų skirtumas nepadaro negalimo bendradarbiavimo bei normalių santykių tarp Tarybų Sąjun-gos ir kapitalistinių šalių, konkrečiai, tarp Tarybų Sąjun-gos ir Jungtinių Amerikos Valstybių.

„Bendradarbiavimu, —sako draugas Stalinas,—nereikia, kad tautos turėtų vienodą sis-temą. Reikia gerbi sistemas, kurioms pritaria liaudis““. Kar-tu draugas Stalinas nurodo, kad „reikia daryti skirtumą tarp galimumo bendradarbiauti ir noro bendradarbiauti. Visuomet yra galimumas bendradarbiauti, bet ne visuomet turima noro bendradarbiauti“.

Kai dėl Tarybų Sąjungos, tai visam pasauliui yra žino-mos mūsų vyriausybės gau-sios pastangos ir praktiški žingsniai, skirti taikos reika-lui ir tautų bendradarbiavimui sustiprinti.

Prieš socializmo ir demo-kratijos stovyklą, taikos stovyk-la yra imperializmo stovykla, kuriai vadovauja Jungtinių Amerikos Valstybių valdantieji

sluoksniai ir kuri vada naujo karo sureikymo politika, poli-tiką stipriųjų šalių viešpata-avimo ant silpnųjų.

Iki antrojo pasaulinio karo svarbiausieji Amerikos imperi-alistų konkurentai pasaulinė-s rinkose buvo Vokietija ir Japonija. Sutriuškinus tas ša-lis kare, JAV imperialistai ša-lis panaudoti susidariusia padėti žalavos šaltiniams bei realizavimo rinkoms užgrobiti.

Bet tuo jų tikslai neapsiriboja. Amerikos imperialistai tikisi, kad naujas, trečiasis karas turi atvesti į Tarybų Sąjungos bei liaudies demokratijos šalių sutriuškimą, darbininkų bei nacionalinio išsivadavimo jų-dėjimo nuslopinimą visose li-kusiose šalyse, į JAV imperi-alistų pasaulinio viešpatavi-mo įvedimą. Viso to vardan imperializmo stovykloje stip-rinamos ginklavimosi varž-ybos, išpučiamos karinės išlais-didinamos ginkluotųjų pajėgų skaičius, naikinama demo-kratinių laisvųjų lkučiai ir perse-kuojamos pažangiosios organi-zacijos. Tiems tikslams pa-siekiti Amerikos imperialistai tikisi išnaudoti, kaip patran-kų mėsą; mėsą, nuo jų pri-klausančių šalių armijas. Ang-lijos ir Prancūzijos valdan-tieji sluoksniai, kadaise vyk-džiusieji savarankišką užsie-niu politiką, dabar, savo na-cionalinių interesų nenaudai, visais pagrindiniais tarptaut-iniais klausimais pataikaujamai klausio JAV imperialistų diktato.

Pastaruoju metu Jungtinių Amerikos Valstybių imperia-listai perėjo nuo agresijos rengimo politikos į tiesioginius agresijos aktus. Atviriausias tos politikos pasireiškimas yra JAV ginkluota intervencija Korėjoje.

Tarybinė vyriausybė, išti-kima savo nekintamai taikos politikai, nuo pat Korėjos įvy-kių pradžios reikalavo suregu-liuoti konfliktą talkiomis prie-monėmis. Tuo tikslu Tarybinė vyriausybė siūlė nedelsiant nutraukti karo veiksmus Ko-rėjoje ir tuo pat metu išvesti (Nukelta į 4 pusl.)

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXIII metinės

N. A. Bulganino pranešimas Maskvos Tarybos iškilmingame posėdyje 1950 m. lapkričio mėn. 6 d.

(Atkelta iš 3 pusl.)
Iš ten visa užsienio kariuomenė, tuo pačiu suteikus korėjiečių tautai galimumą išspręsti savo vidaus reikalus be užsienio kišimosi.

Tačiau Amerikos vyriausybė, stojusi ištverios agresijos kelia, atmesdavo visus pasiūlymus, nukreiptus į Korėjos klausimo taikingą suregulavimą. Iš to pavzdžio visų šalių tautos akivaizdžiai ištikino, kas yra už taiką, o kas už naują karą.

Po visų nepasisekimų ir sunkių pratėmimų, kuriuos amerikiečių karinė vadovybė patyrė Korėjoje kovoję prieš laisvę mylinčią korėjiečių tautą, amerikiečiai sukonzentravo karui Korėjoje beveik visas savo ginkluotąsias pajėgas Tolimuosiose Rytuose. Nepasiteikdami vien savo jėgomis, amerikiečiai įtraukė į operacijas Anglijos ir kitų šalių kariuomenes. Tik veikdami tokiomis stabiomis pajėgomis, kelis kartus viršijantioms Korėjos Liaudies armijos pajėgas, interventai galėjo pasiekti tam tikrus karinius laimėjimus.

Korėjiečių tauta po didelių karinių laimėjimų dabar pergalyti nepasisekimus, tačiau jie nepalausė korėjiečių tautos pasiryžimo kovoti. Nepasisekimų būna bet kuriame kare. Kadai ir mūsų Tarybinė valstybė užsienio karinės intervencijos ir pilietinio karo metais pergalyti milžiniškus sunkumus. Tačiau interventai buvo sutriuškinti ir išvyti. (Ilgai trunkantieji plojimai).

Savo didvyriška kova prieš amerikinius interventus korėjiečių tauta igijo viso pasaulio taikingų tautų simpatijas. (Plojimai). Korėja tapo išsivadavimo judėjimo vėliava pavergtosioms ir priklausomoms šalims. (Plojimai).

Išreikšdamos valią tautų, patyrusių karo baismus, didžiosios valstybės po pergalės prieš fašistinę Vokietiją ir imperialistinę Japoniją įvedė suderintą valstybių savitarpo santykių sistemą, garantuojančią taiką ir tautų saugumą. Tos sistemos pagrindas buvo Potsdamo susitarimas, o taip pat Suvienytųjų Nacijų Organizacijos įstatai. Tačiau Anglijos—Amerikos imperialistai jau seniai vykdė tarptautinio bendradarbiavimo sistemos griovimo liniją. Apeidami SNO įstatus ir priešingai jiems, Anglijos—Amerikos imperialistai sukūrė agresyvią Siaurės Atlanto sąjungą ir lipdo kitus agresyvius karinius blokus.

Anglijos—Amerikos valdantieji sluoksniai žlugdo taikos sutarties su Vokietija sudarymą ir siekia kiek galint ilgiau užvilinti Vakarų Vokietijos okupaciją. Šių metų rugsėjo mėnesį Niujorke įvykęs Jungtinių Amerikos Valstijų, Didžiosios Britanijos ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrų pasitarimas priėmė nutarimą apie vokiečių armijos Vokietijoje atkūrimą, apie praktines priemones Vakarų Vokietijai remilitarizuoti ir apie jos žmonių bei materialinių resursų panaudojimą savo interesais,

neatsižvelgiant į vokiečių tautos nacionalinius interesus.

Amerikos, Anglijos ir Prancūzijos vyriausybės vykdoma Vokietijos skaldymo politika, lauzanti Potsdamo susitarimo principus, atvedė į nutrukimą normalų ekonominių ryšių tarp Vokietijos vakarinių ir rytinių sričių, į vystymą Vakarų Vokietijoje tik tų pramonės šakų, kurios susijusios su karine gamyba.

Visiškas priešingumas tam yra politika tarybinės vyriausybės, kuri primygtinai reikalauja įgyvendinti Potsdamo susitarimą, numatantį sukurti vieną nepriklausomą taikingą demokratinę Vokietiją. Plačiai žinomi Tarybinės vyriausybės pasiūlymai dėl kuo greičiausio taikos sutarties su Vokietija sudarymo, dėl okupacinių kariuomenių išveidimo ir dėl Vokietijos bendrosios vyriausybės sudarymo Site pasiūlymai vėl iškelti neseniai paskebtame TSRS, Albanijos, Bulgarijos, Čekoslovakijos, Lenkijos, Rumunijos, Vengrijos ir Vokietijos Demokratinės Respublikos Užsienio reikalų ministrų Pareiškime.

Tarybų Sąjunga reikalauja taip pat įgyvendinti Potsdamo deklaraciją, tai yra kuo greičiausiai sudaryti taikos sutartį su Japonija, išvesti iš Japonijos okupacinę kariuomenę ir pašalinti Japonijos militarizmo atgimimo grėsmę.

Jungtinės Amerikos Valstybės, priešingai užsibrezia tikslą, pratešti Japonijos okupaciją ir paversti ją placdarmu vykdyti savo agresyvioms planams Tolimuosiose Rytuose. Pasinaudodamos okupacinių valstybės padėtimi ir pažeisdamos suderintus nutarimus dėl Japonijos demilitarizavimo bei demokratizavimo, Jungtinės Amerikos Valstybės atstato Japonijoje karines jūr bazes, atkuria Japonijos ginkluotąsias pajėgas, persekioja demokratines organizacijas ir padeda Japonijos militaristams sugrįžti prie valdžios.

Tuo būdu, Jungtinių Amerikos Valstybių ir Anglijos vyriausybės, lauzydamos priimtųjų įsipareigojimų Vokietijos ir Japonijos klausimu, žlugdo pokarinių taikinių sąregulavimą, kuriuo suinteresuotos visų šalių tautos.

Kovoje už taiką ir tarptautinį bendradarbiavimą Tarybinė Vyriausybė remia visas priemones, nukreiptas į stiprinimą Suvienytųjų Nacijų Organizacijos, kuri pašaukta būti rimtu taikos ir tarptautinio saugumo išsaugojimo įrankiu.

Tos tarptautinės organizacijos jėga,— nurodė draugas Stalinas,— yra ta, kad ji pagrįsta valstybių lygiateisiskumo principu, o ne vienu valstybių viešpatavimo ant kitų principu. Jeigu Suvienytųjų Nacijų Organizacijai pavyktų ir ateityje išsaugoti lygiateisiskumo principą, ji, be abejo, suvaidins didelį teigiamą vaidmenį užtikrinant visuotinę taiką ir saugumą.

Anglijos—Amerikos bloko

atstovai sistemingai atmeta Tarybų Sąjungos pasiūlymus, nukreiptus į Suvienytųjų Nacijų Organizacijos stiprinimą. Dar daugiau, Amerikos vyriausybė siekia paversti tarptautinę organizaciją paprastu JAV valstybės departamento priėdėliu, įstaiga, priklausančia Amerikos agresyvioms planams. Tuo pačiu Jungtinių Amerikos Valstybių vyriausybė rodo, kad ji nenori ieškoti kelių ir tarptautinį bendradarbiavimą ir negerbia kitų valstybių suverenių teisų, kad ji ketina sukurstyti naują karą.

Imperialistai eikvoja daug pastangų tam, kad iškraipytų Tarybų Sąjungos taikingą politiką ir pavaizduotų ją kaip propagandą, kaip mėginimą kažką sukliudinti. Kas gi gali būti tiesesnio ir aiškesnio už Tarybinės vyriausybės daug kartinius pasiūlymus, nukreiptus prieš naujo karo sukurstymą ir į tarptautinio bendradarbiavimo išplėtimą?

Ištikima savo kovos už taiką politikai, Tarybinė vyriausybė dabar vykstančioje Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos penktojoje sesijoje pateikė pasiūlymą priimti „Deklaraciją dėl naujo karo grėsmės pašalinimo ir dėl taikos bei tautų saugumo sustiprinimo“. Šioje deklaracijoje Tarybinė vyriausybė vėl siūlo pasmerkti ir uždrausti propagandą už naują karą; uždrausti panaudojimą atominio ginklo, kaip agresijos ir masinio žmonių naikinimo ginklo; nustatyti griežtą tarptautinę uždraudimo tikslo ir besalygiško vykdymo kontrolę; sudaryti Paktais taikai stiprinti tarp kelių didžiųjų valstybių ir sumažinti jų ginkluotąsias pajėgas vienu trečdaliu per metus, siekiant, kad ir toliau būtų vykdomas jų mažinimas.

Atrodytų, paprasčiausias reikalas,— priimti tuos Tarybinės vyriausybės taikingus pasiūlymus ir tuo būdu patikrinti tarybinių pasiūlymų nuoširdumą. Bet karo kurstytojai, turėdami paklusnų daugumą Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje,— beveik atmetė tarybinius pasiūlymus. Gi atmetė juos todėl, kad tarybiniai pasiūlymai žlugdo karo kurstytojų reikalą ir jų agresyvius planus. Dar daugiau, tie ponai griebiai grasinimų Tarybų Sąjungos adresu.

Tiems ponams jau laikas suprasti, kad tarpiniai laudis nepriklauso prie silpnaverčių (plojimai) ir grasinimais jos negalima įbauginti. (Ilgai trunkantieji plojimai). Istorijs patyrimas sako, kad mūsų taikingoji politika nėra silpnu pozymis. Tiems ponams laikas suprasti, kad mūsų laudis sugeba apginti save (ilgai trunkantieji plojimai), apginti savo Tėvynės interesus, jei prireiks— su ginklu rankose. (Audingi, ilgai trunkantieji plojimai).

Savo agresyvią politiką imperialistai dangsto teigimais, jog jie, esa, kovoją prieš komunizmą. Šis bučas nėra nau-

jas. Hitleris ir jo bendrininkai taip pat stengėsi pateisinti savo agresyvią politiką, nurodydami i komunistinį pavojų. Kuo pasibaigė tos klastingos hitlerininkų machinacijos,— visiems yra žinoma. Matyti, Hitlerio laurai neleidžia miegoti karo kurstytojams iš Anglijos—Amerikos bloko.

Be paprastuosius žmones dabar sunku sukliudinti. Iš Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių patyrimo darbo žmonės mato, kad ten, kur ateina į valdžią komunistai, išgali tikroji demokratija, likviduojamas nedarbas, sparčiai tempais auga liaudies gerovė ir kultura, kiekvienam žmogui atsiveria plačiasis kūrbinio darbo galimūm.

Štai kodėl, nepaisant imperialistų visų pastangų „sunaikinti“ komunizmą, jo šalininkų skaičius auga. Kasdien didėja įtaka komunistų partijų, turinčių dabar savo gretose, be Tarybų Sąjungos, daugiau kaip 18 milijonų žmonių. (Plojimai).

Komunizmas ir darbo liaudies neatskiriami. Todėl kaip negalima sunaikinti liaudies, lygiai taip negalima sunaikinti ir komūn žmo. (Plojimai). Liaudis pagal pačią savo padėtį kapitalistinėje visuomenėje yra nesutaikomas priešas imperializmo, nesąnaujos tautoms kančias ir masinę pražūtį plėšikiškų karų laukuose.

Tautos nenori karo ir vis aiškiau supranta, į kokią baidisą prarają mėgina įstumi jas karo kurstytojai.

Karo grėsmės paštėjimas sukėlė padidėjimą tautų pasiryžimo užkirsti kelią karui: Visame pasaulyje piečiasi ir stiprėja organizuotas ir galtingas judėjimas už taiką, vienijantis darbininkus, valstiečius, inteligentiją, moteris ir jaunimą, įvairiausių politinių bei religinių išitikinimų žmones. Dabar tautos kovoją ne tik už tai, kad būtų uždraustas atominis ginklas, bet ir už tai, kad būtų įgyvendintas visuotinis visų apsi-ginklavimo rušių sumažinimas, kad būtų uždraustos visos karo propagandos formos, kad būtų pasmerka ginkluota agresija ir kišimasis iš šalies į tautų vidaus reikalus.

Tarybinė liaudis yra už taiką ir ryžtingai gina taikos reikalą. Reikšdama jos valią, TSRS Aukščiausioji Taryba šiemet birželio mėnesį parėmė Pasaulinio taikos šalininkų kongreso Nuolatinio komiteto Stokholmo atsišaukimą Ši atsišaukima pasirašė daugiau kaip 115 milijonų tarybinių piliečių—visi mūsų Tėvynės suauge gyventojai, tuo pačiu pareiškė, kad jie nori taikos ir kovos už tvirtą taiką. (I kova už taiką pakilo milijoninės liaudies masės kilnioms šalyse. Už Stokholmo atsišaukimą balsavo ir po joo padėjo savo parašus Kinijoje—204 milijonai žmonių, Lenkijoje, Čekoslovakijoje, Bulgarijoje, Rumunijoje, Veng-

rijoje, Albanijoje—daugiau kaip 60 milijonų, Japonijoje, Korėjoje, Anglijoje, Argentinoje ir kitose šalyse—50 milijonų, Vokietijoje—daugiau kaip 20 milijonų, Prancūzijoje—16 milijonų, Italijoje—16 milijonų, Jungtinės Amerikos valstybėse—2,5 milijono žmonių. Iki šios dienos iš viso surinkta po Stokholmo taikos atsišaukimu apie 500 milijonų parašų. (Plojimai).

Tai yra rimta jėga ir rus-taus išpėjimas karo kurstyto-jams.

Tautos, kovojančios už tai-ka, yra tikros savo teisaus reikalo triumfu. Jos sužlugdys karo kurstytojų planus.

Draugai!

Dideli laimėjimai, kuriuos mūsų šalis pasiekė pokariniu metu, yra tarybinių žmonių didvyriško darbo ir komunistų partijos, Lenino—stalino partijos teisingos politikos rezultatas.

Partijos organizuojantis ir vadovaujantis vaidmuo pasi-reiškia visose mūsų valstybi-nio ir visuomeninio gyvenimo srityse. Karui pasibaigus, partija nukreipė visas tarybinių žmonių pastangas į ūkio at-kurimą, i mūsų Tėvynės to-lesnį suklestėjimą. Partijos ruginimu šalyje išsivystė vi-saliaudinis socialistinis lenk-tyniaivinis penkmečio planui pirma laiko įvykdyti. Partija užtikrino tarybinių žmonių kultūros ir materialinės gero-vės kilimą. Su partijos vėli-a dar labiau sustiprėjo tarybinės visuomenės moralinė—politinė vienybė, išsivystė ir sustiprėjo stalininė tautų draugystė. Visose ūkinės ir kultūrinės stabybos srityse išaugo nauji gausūs darbuoto-jų kadrai, išaukietį partijos ir apginkluoti marksistinū—leni-ninių mokslo.

Mūsų komunistų partijos veikla rodo, kad ji užvis aukš-čiau stato liaudies interesus ir sumaniai kovoją už juos. Savo tarnavimu Tėvynei ir liaudžiai partija iškovojo tarybinių žmonių meilę ir jų visišką pasitikėjimą. (Audingi plojimai).

Tai yra Tarybų Sąjungos jėgos šaltinis. (Ilgai trunkantieji plojimai).

Tegyvuoją nenugalimoji Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos vėliava! (Plojimai).

Tegyvuoją galingoji tarybi-nė liaudis! (Plojimai).

Tegyvuoją mūsų šlovingoji komunistų partija! (Ilgai trunkantieji plojimai).

Tegyvuoją taika visame pasaulyje! (Ilgai trunkantieji, audingi plojimai. Sklinda šukai draugo J. V. stalino garbai: „Didžiam Stalinui—šlovė!“ „Tegyvuoją draugas Stalinas!“ „Tegyvuoją mūsų pergalių organizatorius didy-sis Stalinas!“).

Ats. redaktorius L. Rudaševskis